

АТОМНИК України

№7 (898) 15 лютого 2018 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

18 ЛЮТОГО — 20 РОКІВ ВІД ДНЯ УТВОРЕННЯ ПРОФСПІЛКОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
ДП НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

Шановні атомники, дорогі спілчанські побратими!

Сердечно вітаю вас із 20-річчям профспілкової організації державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» — однієї із найчисленніших і найпотужніших первинок, форпосту Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України!

Від дня утворення профспілкової організації Компанії засвідчила високу компетентність і відповідальність, тверду позицію й аргументованість рішень, єдність і послідовність у діях, ведення паритетного соціального діалогу і неформальний підхід до роботи профспілкового комітету НАЕК, ініціативність і наполегливість виборних профорганів, активістів та кожного члена профспілки відокремлених підрозділів Енергоатома у боротьбі за соціально-економічні права й інтереси працівників, особливо, під час акцій протесту наприкінці 90-х років через затримку і хронічну невилплату заробітної плати.

За період своєї життєдіяльності профспілкової організації НАЕК «Енергоатом» зробила вагомий внесок у зміцнення згуртованості і солідарності профспілкового руху, збереження і розвитку атомної енергетики України.

Сьогодні профком Компанії, за постійної підтримки Центрального комітету профспілки і його Президії, ефективно взаємодіє із соціальними партнерами та владними установами зі стабілізації роботи підприємств ядерної галузі і трудових колективів, соціальної інфраструктури міст-спутників. І незмінно залишається вірним своєму головному покликанню — захисту трудових прав і гарантій працівників, їхніх сімей та ветеранів праці.

Щиро бажаю всім вам і кожному зокрема міцного здоров'я, родинного благополуччя, миру і злагоди та примноження успіхів на профспілковій ниві добротворення!

З глибокою повагою
Голова Атомпрофспілки
України

Валерій МАТОВ

Дорогі колеги, друзі!

Від щирого серця вітаю вас, атомних працівників, членів профспілки, зі знаменною датою — 20-річчям від дня утворення профспілкової організації ДП НАЕК «Енергоатом»! Це вік молодості і зрілості одночасно, це ще й підсумок свого внеску в обстоювання соціальних прав та гарантій працівників Компанії. Відразу скажу, що цей пройдений шлях був тернистим, напруженим, але він витримав перевірку часом і відповідає йому. Можна згадати безліч ґрунтовних рішень, які ухвалювалися на засіданнях профспілкового комітету Компанії, під час проведення переговорних процесів з її адміністрацією. І ось непоступливість, безкомпромісність профспілки у багатьох питаннях, особливо з оплати праці, інших соціальних виплат, привела до результату. Це ознака того, що в нашій профспілковій організації працюють небайдужі, кваліфіковані кадри, які здобули авторитет і довіру у трудових колективах.

Хотілося б, щоб наші працівники завжди відчували віру у майбутнє атомної енергетики. А їхні енергія, завзяття, професіоналізм, бажання працювати повсякчас має підтримуватися і стимулюватися справедливою соціальною політикою. Це для нас принципово, і атомники, члени профспілки, повинні це знати.

У цей святковий день народження організації сердечно бажаю всім членам профспілки міцного здоров'я, щастя, добробуту, а також подальшої успішної роботи, добрих починань і зміцнення єдності!

З глибокою повагою
Заступник Голови Атомпрофспілки України
Голова профспілкового комітету Енергоатома

Олексій ЛИЧ

МОЛОДЬ РАЕС — РУШІЙНА СИЛА У РОЗВИТКУ АТОМНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ КРАЇНИ

Яскраві, ініціативні та креативні

Звітна конференція організації молоді первинної профспілкової організації Рівненської АЕС відбулася 2 лютого. Про роботу Ради ОМ за 2017 рік відзвітував голова Євгеній Бураков. На конференцію прибуло 76 делегатів із 84-х обраних у підрозділах. Участь у роботі конференції взяли генеральний директор РАЕС Павло Павлишин, голова профкому РАЕС Іван Мельник, голова Організації молоді Атомпрофспілки Павло Олещук.

Станом на січень 2018 року на Рівненській АЕС налічувалося 2058 молодих працівників. Це 26% від усього персоналу атомної станції. Саме на захист їхніх прав та інтересів, підвищення професійного

рівня та організацію змістовного дозвілля, популяризацію атомної енергетики та профспілкового руху спрямована діяльність організації молоді.

Зокрема, торік проводилися традиційні конкурси наукових доповідей та професійної майстерності серед молодих працівників. У першому конкурсі взяли участь десять атомників. Троє з них представляли станцію на галузевому в НАЕК «Енергоатом». Їхніми результатами можна пишатися: Наталія Годунок (ВРП) посіла перше місце у соціально-профспілковому напрямі, а Дмитро Коваль (ЕЦ) — третє у виробничому.

(Закінчення на 2-й стор.)

ШЛЯХ ДО ПОРОЗУМІННЯ —
ЦИВІЛІЗОВАНИЙ ДІАЛОГ

Атомпрофспілка України домоглася відкликання судового позову проти гірників

7 лютого відбулася зустріч генерального директора ДП «СхідГЗК» Сорокіна О.Г., голови ППО ДП «СхідГЗК» Філіппова Б.М. з робітниками Інгульської шахти у м. Кропивницький. Це стало продовженням історії, що була опублікована в «Атомнику України» 1 лютого цього року.

Так ось, Атомпрофспілка довго і наполегливо вела переговори з керівництвом комбінату про необхідність відкликання судового позову проти працівників Інгульської шахти. Наприкінці зустрічі гендиректор підписав звернення у Кіровоградський суд про відкликання судового позову. Дозвольте його процитувати:

«Ухвалою Кіровоградського районного суду від 05.12.2017 відкрито провадження у справі №390/2078/17 за позовом Державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат» до 94 працівників Інгульської шахти про визнання страйку незаконним.

З метою врегулювання ситуації, що склалася, адміністрацією підприємства вживалися заходи, спрямовані на пошук мирного врегулювання спору, при цьому постійно проводились перемовини з Професійною спілкою працівників атомної енергетики та промисловості України (Атомпрофспілкою).

На початку лютого 2018 року відбулися чергові перемовини між адміністрацією підприємства та профспілковою організацією, а також адміністрація підприємства отримала листи від Голови Атомпрофспілки та голови ППО ДП «СхідГЗК», в яких вказано, що працівники, які сприяли акції протесту, діяли всупереч правовим нормам та законодавству про працю з порушенням процедур, визначених Законом України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)», але їх дії були викликані тривалим простоем та впливом певних деструктивних сил, що призвело до стихійного прояву незадоволення.

За результатом проведених консультацій щодо шляхів розв'язання конфлікту, проведених ППО ДП «СхідГЗК» та Атомпрофспілкою, досягнуто домовленостей, які сприятимуть поліпшенню взаємовідносин між роботодавцем та працівниками і забезпечать стабільну роботу підприємства і вирішення соціальних питань шляхом проведення конструктивних перемовин. Атомпрофспілка у свою чергу забезпечить проведення широкого роз'яснювальної роботи в колективі з метою подальшого недопущення здійснення працівниками дій, які зашкодять інтересам виробництва та порушуватимуть законодавство.

Тому, виявляючи добру волю та відкритість для співпраці, вирішення всіх питань шляхом проведення перемовин у порядку, визначеному чинним законодавством України, керівництвом підприємства прийнято рішення про подання до суду заяви про залишення позовної заяви без розгляду.

Відповідно до ч. 1 ст. 257 ЦПК України суд постановляє ухвалу про залишення позову без розгляду, якщо позивач до початку розгляду справи по суті подав заяву про залишення позову без розгляду.

Враховуючи вищевикладене, а також те, що розгляд справи по суті ще не почався, керуючись ст.ст. 43, 182, 183, 257 ЦПК України,

Просимо суд

Винести ухвалу, якою позовну заяву від 14.11.2017 №18/6753 Державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат» до 94 працівників Інгульської шахти про визнання страйку незаконним залишити без розгляду».

Генеральний директор

О.Г. Сорокін

9 лютого Кіровоградський районний суд взяв до уваги листа ДП «СхідГЗК» та залишив позов до працівників Інгульської шахти без розгляду.

АНОНС

Звітні конференції трудових колективів та первинних профспілкових організацій відбулися 8 лютого на Хмельницькій та 9-го на Рівненській атомних електростанціях.

Заходи, що об'єднували відразу дві події, пройшли за участю соціальних партнерів — генеральних директорів Миколи Панащенка та Павла Павлишина, голів первинних профспілкових організацій Михайла Гука та Івана Мельника.

У роботі конференцій взяли участь та виступили Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов та голова профкому ППО НАЕК «Енергоатом» Олексій Лич. Одним із головних завдань поточного року має стати максимально можливе підвищення заробітної плати атомників — такий лейтмотив виступів делегатів та запрошених на конференцію профспілкових лідерів.

(Детальніша інформація буде опублікована)

ОЗДОРОВЛЕННЯ СПІЛЧАН

Всегда учитывается мнение персонала

Санаторно-курортное оздоровление персонала — одно из приоритетных направлений деятельности профкома Запорожской АЭС. О нем говорится в Коллективном договоре ГП НАЭК «Энергоатом». Также этот вопрос на контроле у администрации предприятия и на слуху у работников.

О том, где оздоравливались работники Запорожской АЭС в минувшем году и что планируется в текущем, рассказала специалист первичной профсоюзной организации Светлана Гаманец.

— Учитывая, что средний возраст наших работников с каждым годом увеличивается, сегодня эта цифра уже составляет около 44 лет, а вместе с ним, к сожалению, растет заболеваемость, профсоюзный комитет старается заключать договоры с санаториями наиболее востребованной направленности. Сегодня охватываются практически все необходимые профили. Так, в прошлом году была приобретена и реализована 1 тысяча 81 санаторно-курортная путевка. За счет средств профсоюзной организации НАЭК «Энергоатом» — 397, а первичной профсоюзной организации ЗАЭС — 684 путевки. Популярностью у персонала пользуются «Солнечная долина» (г. Свалява) — 300 путевок, «Шахтер» (г. Трускавец) — 230, «Арктика» (г. Бердянск) — 186 и «ДиАнна» (г. Сходница) — 173 путевки.

Подбор лечебно-профилактических заведений ведется самым тщательным образом. Комиссия профкома по вопросам оздоровления проверяет условия проживания, питание, лечебную базу. Кроме того, всегда учитывается и мнение персонала.

В этом году профсоюзная организация ОП ЗАЭС заключила договоры с санаториями, соотношения цены и качества услуг которых проверено временем. Это «Солнеч-

ная долина» (г. Свалява), «Шахтер» (г. Трускавец), «Медицинский центр реабилитации железнодорожников» (г. Хмельник), «Днестр» (г. Моршин).

По словам Светланы Геннадьевны, стоимость путевки в этом году в среднем увеличилась на 20%. Тем не менее, профсоюзный комитет ЗАЭС планирует сохранить санаторно-курортное оздоровление для персонала в прежних объемах. Работники ЗАЭС — члены Атомпрофсоюза оплачивают только 15% от стоимости. Эта льгота не распространяется на детей, пенсионеров, мужей или жен, если только они не состоят в Атомпрофсоюзе.

По вопросам распределения путевок профсоюзный комитет тесно взаимодействует с председателями цехомов подразделений. Они ежеквартально подают заявки на оздоровление работников своих коллективов.

Комиссия по оздоровлению (председатель Татьяна Самоквит) всегда готова к рассмотрению предложений, причем не только по санаторно-курортному лечению, но и по летнему отдыху.

Юлия ТКАЧУК

Отдых был насыщенным и интересным

Большинство из нас задумывается о своем здоровье лишь тогда, когда прозвонит первый тревожный звонок. А ведь для того, чтобы оно действительно было крепким, важно беречь его с молодости и постоянно поддерживать. Именно такую возможность дают путевки, которые приобретаются профсоюзным комитетом и выдаются членам профсоюза за частичную их стоимость.

Всего за 2017 год оздоровлением и отдыхом по льготным путевкам в санаториях, пансионатах и базах отдыха охвачено 1791 работника и членов их семей, в т.ч. 273 ребенка. Сумма средств, потраченных на приобретение этого количества путевок, составила 13589,2 тыс. грн. Оздоровление членов нашего профсоюза прошло на базе санаториев «Белая акация», «Одесса», «Весна», «Перлина Прикарпаття», «Авангард», «Синяк», «Солнечное Закарпатье», «Теплиця», Медицинского центра реабилитации железнодорожников (г. Хмельник), Знамянской бальнеологической больницы. В летний период работники с членами семей отдохнули в оздоровительном комплексе «Гилея», в пансионатах «Рута» и «Металлург», на базах отдыха «Солнечная соната», «Факел» и «Эльдорадо», куда было приобретено дополнительно 26 путевок на период простоя шахт.

Детское ежегодное оздоровление — приоритетное направление работы профкома в летний период. Поддержать здоровье, подышав морским воздухом и накупавшись в море, развить свои творческие способности, овладеть полезными навыками самостоятельности, так необходимыми в повседневной жизни, завести новые знакомства и ощутить всю полноту дружеских отношений, царящих в лагере, смогли в 2017 году 356 ребят. Из них 182 ребенка оздоровились в ДУОиО «Смена» (пгт Кирилловка) и 174 ребенка в ДОЛ «Прибрежный» (пгт Лазурное). Еще 134 ребенка отдохнули в пришкольных лагерях Желтых Вод, а в Смолино и Малой Виске — 301 ребенок. Затраты профкома на покрытие всех услуг по перевозке детей в обе стороны (так как родители оплачивали только часть), организацию их

года там оздоровлено 127 ветеранов и 6 работников комбината.

Благодаря тому, что ВостГЭК сохранил социальную сферу и содержит базы отдыха на реках Ингулец, Синюха и на берегу Черного моря, работники предприятия могли оздоровиться и там. В течение отчетного года для улучшения условий пребывания на б/о «Черноморская» профкомом приобретено 40 кроватей с матрасами, 25 навесных шкафов, 28 прикроватных тумбочек, посуда и инвентарь, по одной мото- и бензокосе, тонометр, 5 чайников, спортивный инвентарь, стройматериалы и многое другое на общую сумму 272,7 тыс. грн. При подготовке к оздорови-

тельному сезону на базе отдыха проведено обновление кухни, установлены площадка для приготовления шашлыков с двумя мангалами и новые ворота на въезде. Для базы отдыха «Горняк» и гостиницы Ингульской шахты приобретены 2 электрические плиты, 6 чайников, 2 холодильника, 50 стульев, телевизор и акустика, набор посуды, полотенца, подушки и комплекты постельного белья. На эти цели потрачено 75,7 тыс. грн.

Всего за летний сезон на базе отдыха «Черноморская» отдохнуло около полутора тысяч человек (в т.ч. более 150 детей в возрасте до 5 лет), на базах отдыха реки Ингулец, «Синюха», «Горняк» — 4403 человека, в том числе 706 детей. Эти

цифры говорят сами за себя — наши работники со своими семьями, как и прежде, с удовольствием проводят свой отпуск и выходные дни на близлежащих базах отдыха. Несмотря на то, что для ГП «ВостГЭК» минувший год был непростым, своевременные перечисления финансовых средств на оздоровительную работу позволили профсоюзному комитету провести оздоровительную кампанию 2017 года успешно. Надеемся, что в 2018 году эта работа продолжится на таком же уровне.

Лариса СИДОРЕНКО,
главный специалист
по оздоровительной работе
и работе с молодежью ВООП

15 ЛЮТОГО — ДЕНЬ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ НА ТЕРИТОРІЯХ ІНШИХ КРАЇН

Секретная миссия

15 февраля — очередная годовщина вывода советских войск из Афганистана. Девять лет длилась эта война, тяжесть которой легла на плечи вчерашних школьников. Виктор Шугалко и Сергей Федько, слесари-ремонтники цеха ремонта основного оборудования ГМЗ ВостГЭКа, на службу в Афганистан попали практически в самом начале военных событий. Виктор был призван в апреле 1980 года, а Сергей — в сентябре 1981-го. Перед восемнадцатилетними ребятами стояла важная стратегическая задача — охрана и оборона государственной границы.

В январе 1980 года командованием главного управления пограничных войск были организованы сборные боевые отряды, которые дислоцировались на расстоянии 30–50 км от границы с Советским Союзом вглубь Афганистана. Они перекрывали основные дороги и мосты, ведущие к линии государственной границы. Виктор Шугалко и Сергей Федько служили в Хорогском 66-м погранотряде, который прикрывал большой отрезок границы с Афганистаном по обе ее стороны. В задачи отряда входила как охрана самой государственной границы, так и оборона приграничных районов, а именно — пресечение попыток бандформирований выйти к границе с Советским Союзом. С этой целью были организованы мотоманевренные группы, на службе в которые и попали герои нашей публикации. Отряд делился на две комендантуры — верхнюю и нижнюю. Виктор попал в горы в Ишкашимскую комендантуру, а Сергей — в Калай-Хумбскую. По словам афганцев, пограничники на 90% формировались из украинцев, поэтому сре-

ди сослуживцев было много земляков.

«Восемнадцатилетними пацанами мы попали в страну, которая по своему развитию отставала от нашей на века, — рассказывает Виктор Григорьевич. — Я впервые увидел, как волами и сохой пахут землю, а летом вместо бричек ездят на деревянных санях...

После четырех с половиной месяцев учебки начали ходить на боевые задания. Стабильность ситуации во многом зависела от командования, которое налаживало контакты с местным населением. В то время в горах было спокойнее, хотя возникали и периоды обострения. Когда я попал на Ишкашим, на Гульхане уже стояли наши группы. Мы поддерживали порядок на этой территории вместе с ротой Афганской армии, которая тогда еще выступала на стороне власти. С ними участвовали в военных операциях. Сложным был климат — 3 тыс. метров над уровнем моря, нехватка воздуха, резкие перепады температуры, например, жара выше 30 градусов днем, а ночью температура могла опускаться ниже нуля. Были сопки, которые не таяли

даже среди лета. Все блага цивилизации на этой территории отсутствовали. Например, на заставу в Ишкашиме поступала талая вода с ледников. В походных условиях воду брали прямо из горной реки. От песка ее процеживали через чехол от радиостанции, а обеззараживали таблетками бисептола, если не было возможности прокипятить. Многие солдаты там переболели малярией, брюшным тифом, гепатитом».

Сергею Федько пришлось сложнее. На боевое задание надо было идти через Куфабское ущелье глубиной 2 км, где из кишлаков в любую минуту могли открыться огонь. «Идешь груженный по серпантину, и ноги подкашиваются от морального и физического напряжения, — вспоминает Сергей Николаевич. — Один раз пошел в засаду на сутки, а остались на 12 дней. Перед нами стояла задача — помочь сарбозам (так называли солдат афганской армии) обезвредить банду. Сарбозы шли впереди, а мы их прикрывали сзади. Операция затянулась. Положение у нас было незавидное. Если воду еще можно было достать, то сучиной сухпак быстро закончился. Вначале пошли к афганцам, взяли муки и необычной красной пакистанской соли, напекли коржей, из яблок в кувшине сварили компот. Там же у афганцев нарвали листьев табака, сушили их на камнях, крутили из писем самокрутки, так все письма было строго. Когда уже сов-

сем стало невмоготу, по приказу офицеров завалили пару бычков, нарыли картошки, наварили юшки. Только через 12 суток нас забрал вертолет. Это единственный транспорт в горах, и часто из-за нелетной погоды вылеты отменялись. Так случилось и с нами».

Последний перед дембелем поход в Куфабское ущелье окончился для Сергея Федько ранением, которое сам он в шутку называет легким. Отряд из 50 человек выдвинулся на задание. Шли группами на определенном расстоянии друг от друга. Сергей шел в первой, ее как раз душманы и «накрыли» автоматной очередью. Завязался бой. Сергей из своего пулемета открыл ответный огонь и был обнаружен противником. Вражеская пуля попала в коробку, разорвав патронную ленту. Сергей получил 11 осколочных ранений. Первую помощь ему оказал товарищ. Благо, скоро на ущелье спустились сумерки, это и спасло наших бойцов. Когда рассвело, «духов» уже не было. Сергея вместе с другими ранеными верто-

летом отправили в госпиталь в Душанбе. Все 11 осколков из его руки так и не извлекли, несколько мелких остались в ней навсегда. Остальные же Сергей Николаевич бережно хранит как талисман и память о событиях тех лет.

Все время службы, а это более двух лет, родные не знали, что их сыновья находятся в горячей точке. Адрес для переписки был таким — точка Новобад, часть 2022. Письма приходили в часть, там их сортировали и переправляли в Афганистан. Такой же путь проходили и весточки домой. Родные знали, что служат ребята в погранвойсках, а вот о том, что служба опасная, только догадывались. При нелетной погоде почта ходила с большими перебоями, порой до двух месяцев. Потом ребята получали пачку писем, раскладывали их по датам и читали как книгу.

«Погранвойскам нельзя было «светиться» на афганской территории, поэтому мы были одеты в военную форму без знаков различия, — рассказывает Виктор Шугалко. — Мы не входили

в состав 40-й армии, 6–7 тыс. пограничников, которые стояли на той стороне, были, если можно так выразиться, «вне закона». При увольнении в запас все мы подписывали бумагу о неразглашении сведений, что были в Афганистане и чем там занимались. Поэтому до прихода к власти Михаила Горбачева об этом практически никто не говорил. Потом завеса тайны упала. Мы стали рассказывать о событиях тех лет в школах, в то время на подъеме было афганское движение. Несмотря на свою молодость, приятно было чувствовать по отношению к себе уважение со стороны старших людей».

Хоть ребята и служили в одном погранотряде, но в Афганистане их судьбы не пересеклись. Познакомились они позже, когда после службы вернулись на Южный радиозавод, откуда и призывались в армию. Виктор трудился на заводе токарем, а Сергей — слесарем-ремонтником. Когда создали уже свои семьи, стали кумовьями. С тех пор их дружба только крепчает из года в год. (Даже интервью для газеты они согласились дать только вместе). После закрытия ЮРЗа Виктор Шугалко и Сергей Федько перешли работать на ГМЗ ВостГЭКа в цех ремонта основного оборудования. Трудятся здесь уже практически двадцать лет. Сегодня друзья очень обеспокоены судьбой нашей страны, особенно ситуацией на востоке. Друзья от чистого сердца желают ребятам, воюющим там, удачи, выдержки и, самое главное, вернуться живыми домой.

Подготовила
Татьяна КОРСУНОВСКАЯ

ЗА ДАНИМИ МІНФІНУ УКРАЇНИ

Нетішин — «найпрозоріше» місто України

Переможцями у конкурсі E-data Рейтинг стали малі міста України. Про це повідомили у прес-службі Міністерства фінансів України.

«Малі міста більш активно звітують на порталі e-data і виконують закон про відкритість використання публічних коштів. Тим самим вони показують свою ефективність, забезпечують прозорість у державних фінансах і безпрецедентну раніше можливість доступу до даних для рядового користувача», — зазначила перший заступник міністра фінансів Оксана Маркова.

Так, найбільш відкритими з точки зору використання публічних коштів перед своїми громадянами є: Нетішин (Хмельницька обл.) з результатом 93,7%, на другому місці Сколе (Львівська обл.) — 90,4%, на третьому — Заліщики (Тернопільська обл.) — 90,1%.

Відзначимо, що у конкурсі взяли участь 447 міст.

ДЛЯ ОЗДОРОВЛЕННЯ СПІЛЧАН

Любимою заводчанами «Чайка» — 50 лет!

В 2018 году базе отдыха «Чайка» гидрометаллургического завода ВостГОКа исполнится 50 лет. Заводчане построили свою базу отдыха на берегу Искровского водохранилища и назвали ее нежно «Чайка».

А начиналось все в середине апреля 1967 года, когда поисковая группа в составе директора ЦФУ В.Ф. Семченко, начальника ТЭЦ Н.Н. Хапугина, председателя профкома В.С. Гонсаря, начальника КБ В.А. Волкова, обследовал левый берег р. Ингулец от Искровской плотины до Богдановки, выбрала место для базы отдыха. На гальке, у залива, была поставлена метка в норе суслика, где сейчас установлен флагшток. Значит, базе быть! Весной 1968 года начались работы по ее благоустройству и оборудованию.

Открытие базы состоялось 12 июня 1968 года. Это была одна деревянная будка, деревянный настил у залива, временное электропитание по дну р. Ингулец, одна деревянная лодка В.А. Волкова. Сегодня база отдыха приобрела вид настоящего курортного городка. Летом 2018 года будет поднят флаг с изображением чайки, извещая трудящихся о наступлении 50-летнего сезона отдыха. И вновь база «Чайка», как всегда, порадует заводчан чем-то новым, привнося в их жизнь добро и радость.

А. БРЕУС

АТОМНИЙ СПОРТ: ЗДОРОВ'Я І ГАРТ СПІЛЧАН

Спартакиада ЗАЭС: новый старт

Впервые спартакиада ЗАЭС прошла в 2001 году и в ней приняли участие 6 цехов, а соревнования проводились по 5 видам спорта. За 17 лет количество команд увеличилось до 30, разнообразие видов спорта — до 17. Около 3000 человек ежегодно соревнуются в мини-футболе, баскетболе, волейболе, пляжном волейболе и футболе, шашках, шахматах, нардах, в настольном теннисе, дартсе, гиревом спорте, бадминтоне и др. В спартакиаде ЗАЭС также принимают участие предприятия и организации города: ЗАТЭС, в/ч 3042, Атомэнергомах, Первый Государственный пожарно-спасательный отряд.

За 2017 год в рамках спартакиады было проведено 174 мероприятий в Энергодаре и 166 — на выезде.

В конце января в спорт-комплексе ЗАЭС состоялось открытие спартакиады-2018. В зале собрались представители разных цехов, причем вместе с семьями. На празд-

ДОБРОЧИННИСТЬ СПІЛЧАН

Чуйність, сердечність та людяність

Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

Благодійництво і меценатство виходять насамперед із засад християнської моралі та вчення про допомогу ближньому. При цьому рушійною силою усіх добродійних справ завжди було і є внутрішнє усвідомлення необхідності безкорисливо ділитися з тими, кому конче потрібна підтримка.

Здатність співчувати, співпереживати — яскрава ознака духовної зрілості працівників великого й дружнього колективу цеху теплової автоматики і вимірювань, який відомий на Рівненській АЕС своєю благодійницькою діяльністю. Лише минулого року у цеху було зібрано понад 170 тисяч гривень. Частину з них — 140 тисяч виділено на допомогу тим колегам з цеху чи з інших структурних підрозділів або членам їхніх сімей, хто потребував лікування. Майже 32 тисячі гривень спрямовано для потреб дітей з Чудельської школи-інтернату. До 1 вересня п'ятеро дітей — Ірина та Ганна Згоби, Стас Тарапан, Мико-

ла Никончук, Сергій Крулик отримали шкільну форму, спортивні костюми, футболки, блузки, взуття, білизну, шкарпетки, колготки, головні убори. До Нового року вихованців інтернату порадували одягом та взуттям, радіомікрофонами, а також продуктивними наборами та побутовою хімією.

Цех щорічно бере участь у благодійних акціях зі збору коштів для Червоного Хреста — для одиноких пенсіонерів. Активно займається волонтерською діяльністю, допомагає військовим на сході України. У 2017 році на рахунок Кузнецовської міської організації спілки ветеранів Афганістану з позначкою «благодійна допомога для

учасників АТО» переведено 29 тисяч 660 гривень.

Чуйність, сердечна доброта працівників цеху проявляється у величчю та в малих справах. Скажімо, вони ніколи не забувають привітати й вручити подарунки до Дня енергетика, Нового року, 8 Березня своїм колишнім колегам, які перебувають на заслуженому відпочинку.

В авангарді цієї, на перший погляд, поточної роботи стоїть цеховий комітет у складі 12 працівників. Сектор благодійництва та волонтерської діяльності очолюють Ірина Пильнік та Ігор Жакун.

— Я пишаюся нашим колективом, людяністю, чуйністю наших працівників, їхньою готовністю будь-якої хвилини прийти на допомогу, — відгукується про своїх колег голова цехової організації Олександр Хомяк.

Олена ЗУБЕНКО

ТВОРЧИСТЬ ЧИТАЧІВ

О пропавшем без вести солдате

Он облаком летал над нами. Искал, но не нашел. Искал Дорогу, что приводит к маме Он потерял средь белых мам.

Тогда ищите он стал по лицам, Искал ее среди живых, Искал по селам и столицам, Но не было ее средь них.

Его собрат — попутный ветер Носил его по всем местам. Казалось бы, что вот на свете Он просматривал все лица мам.

И лился дождь от безнадёги, Ручьями по плечам плескал. Устали крылья, стёрты ноги, А он искал, искал, искал.

И этот дождь так долго длится, Скорей всего, он не пройдет, А мама, не устав молилась, Его все ждёт, и ждёт, и ждёт.

Юрій ПІЖУК (1997)

Чи можна повірити в небо

Чи можна повірити в небо? В його невимовну блакить Чи можна? Я думаю треба, Бо наше життя наче мить.

Чи можна довіритись долі? І плисти по ній до богів, Торкаючись лиш мимоволі Чарівних її берегів.

Чи можна? Я думаю, треба, Бо певно, що долі ріка Це є не що інше, як небо, Хоч річка ця дуже стрімка.

І в нас виникає потреба Торкатись її берегів. Чи можна? Я думаю — треба, Бо мрія по волі богів

Захована десь в небокраї, Щоб завжди тягнулись туди, Туди, де весняні розмаї, Туди, де казкові сади.

Чи можна повірити в небо? Чи можна торкнутися мрії. Чи можна? Я думаю, треба. Люби, довіряться, радій.

Юрій ПІЖУК (2017)

Среди малых цехов первенство завоевала сборная команда химцеха и служба главного метролога. А среди крупных цехов, численностью от 500 человек, уже в 13-й раз победил цех тепловой автоматики и измерений. И в новой спартакиаде сдавать позиции команда ЦТАИ не собирается. Игорь Карандев, 17 лет проработавший заместителем начальника цеха по работе с персоналом, сегодня, будучи уже на заслуженном отдыхе, продолжает быть председателем спортивной комиссии профкома ЗАЭС.

Победителей спартакиады наградили кубками, грамотами и ценными призами. А детским секциям спорткомплекса в честь праздника профком подарил волейбольные и футбольные мячи. Помимо прекрасных поздравлений в городской спартакиаде, сборная команда ЗАЭС в составе 13 человек вошла в состав сборной команды НАЭК «Энергоатом» и в июне прошлого года приняла участие в XIV Международном фестивале рабочего спорта в Болгарии.

Команда Энергоатома среди 16 стран и более 1000 участников заняла третье общекомандное место. В сумме сборная завоевала 5 золотых, 4 серебряных и 3 бронзовых медали.

После торжественной церемонии награждения директор спортивно-оздоровительного комплекса Виктор Диброва открыл Спартакиаду-2018. Под звуки гимна подняли флаг Украины. По старой традиции, новый сезон начался с соревнования по перетягиванию каната.

Ірина ГОРТЕНКО

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жиланська, 5-б, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspiika.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000